

U. L'apartat 2 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«2. Del que s'ha acordat en el paràgraf anterior, les comunitats autònomes han d'informar el Consell de Coordinació Universitària abans del 30 de març de cada any respecte als programes de postgrau de nova implantació per al curs acadèmic següent. Aquests programes i els seus títols corresponents s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Dos. La disposició transitòria segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria segona. *Implantació dels programes de postgrau.*

Amb la implantació dels estudis de doctorat que preveu aquest Reial decret s'inicia la progressiva extinció dels programes de doctorat del mateix àmbit de coneixement que estiguin en vigor a la universitat de què es tracti. En tot cas el procés d'extinció dels programes de doctorat que regula el Reial decret 778/1998, de 30 d'abril, ha de començar, com a data límit, l'1 d'octubre de 2009.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.30a de la Constitució espanyola i en ús de l'autorització que atorguen al Govern l'article 88.2 i la disposició final tercera de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i és aplicable en tot el territori nacional.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 9 de febrer de 2007.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Educació i Ciència,
MERCEDES CABRERA CALVO-SOTELO

CAP DE L'ESTAT

2890 *INSTRUMENT de ratificació de la Convenció sobre la protecció i promoció de la diversitat de les expressions culturals, fet a París el 20 d'octubre de 2005. («BOE» 37, de 12-2-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 20 d'octubre de 2005 el plenipotenciari d'Espanya, nomenat en la forma escaient a aquest efecte, va signar a París la Convenció sobre la protecció i promoció de la diversitat de les expressions culturals, fet al mateix lloc i data,

Vistos i examinats el preàmbul, els trenta-cinc articles i l'annex de la Convenció,

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-la, observar-la i

fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa, mano expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotassinat ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Madrid, 25 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors,
MIGUEL ÀNGEL MORATINOS
CUYAUBÉ

CONVENCIÓ SOBRE LA PROTECCIÓ I PROMOCIÓ DE LA DIVERSITAT DE LES EXPRESSIONS CULTURALS

La Conferència General de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, en la seva 33a reunió, celebrada a París del 3 al 21 d'octubre de 2005,

Afirmant que la diversitat cultural és una característica essencial de la humanitat,

Conscient que la diversitat cultural constitueix un patrimoni comú de la humanitat que s'ha de valorar i preservar en profit de tothom,

Conscient que la diversitat cultural crea un món ric i variat que augmenta la gamma de possibilitats i nodreix les capacitats i els valors humans, i constitueix, per tant, un dels principals motors del desenvolupament sostenible de les comunitats, els pobles i les nacions,

Recordant que la diversitat cultural, tal com prospera en un marc de democràcia, tolerància, justícia social i respecte mutu entre els pobles i les cultures, és indispensable per a la pau i la seguretat en el pla local, nacional i internacional,

Encomiant la importància de la diversitat cultural per a la plena realització dels drets humans i llibertats fonamentals proclamats en la Declaració Universal de Drets Humans i altres instruments universalment reconeguts,

Destacant la necessitat d'incorporar la cultura com a element estratègic a les polítiques de desenvolupament nacionals i internacionals, així com la cooperació internacional per al desenvolupament, tenint en compte així mateix la Declaració del Mil·lenni de les Nacions Unides (2000), amb el seu especial èmfasi en l'eradicació de la pobresa,

Considerant que la cultura adquireix formes diverses a través del temps i l'espai i que aquesta diversitat es manifesta en l'originalitat i la pluralitat de les identitats i en les expressions culturals dels pobles i societats que formen la humanitat,

Reconeixent la importància dels coneixements tradicionals com a font de riquesa immaterial i material, en particular els sistemes de coneixement dels pobles autòctons i la seva contribució positiva al desenvolupament sostenible, així com la necessitat de garantir la seva protecció i promoció de manera adequada,

Reconeixent la necessitat d'adoptar mesures per protegir la diversitat de les expressions culturals i els seus continguts, especialment en situacions en què les expressions culturals poden córrer perill d'extinció o de greu menyscabament,

Destacant la importància de la cultura per a la cohesió social en general i, en particular, les possibilitats que té per a la millora de la condició de la dona i el seu paper a la societat,

Conscient que la diversitat cultural s'enforteix mitjançant la lliure circulació de les idees i es nodreix dels intercanvis i les interaccions constants entre les cultures,

Reiterant que la llibertat de pensament, expressió i informació, així com la diversitat dels mitjans de comunicació social, possibiliten que floreixin les expressions culturals en les societats,

Reconeixent que la diversitat d'expressions culturals, compreses les expressions culturals tradicionals, és un factor important que permet als pobles i a les persones expressar i compartir amb els altres les seves idees i valors,

Recordant que la diversitat lingüística és un element fonamental de la diversitat cultural, i reafirmant el paper fonamental que té l'educació en la protecció i la promoció de les expressions culturals,

Tenint en compte la importància de la vitalitat de les cultures per a tothom, especialment en el cas de les persones pertanyents a minories i dels pobles autòctons, tal com es manifesta en la seva llibertat de crear, difondre i distribuir les seves expressions culturals tradicionals, així com el seu dret a tenir-hi accés a fi d'aprofitar-les per al seu propi desenvolupament,

Subratllant la funció essencial de la interacció i la creativitat culturals, que nodreixen i renoven les expressions culturals, i enforteixen la funció que exerceixen els qui participen en el desenvolupament de la cultura per al progrés de la societat en general,

Reconeixent la importància dels drets de propietat intel·lectual per sostenir els qui participen en la creativitat cultural,

Persuadida que les activitats, els béns i els serveis culturals són d'índole al mateix temps econòmica i cultural, perquè són portadors d'identitats, valors i significats, i per tant no s'han de tractar com si només tinguessin un valor comercial,

Observant que els processos de mundialització, facilitats per l'evolució ràpida de les tecnologies de la informació i la comunicació, malgrat que creen condicions inèdites perquè s'intensifiqui la interacció entre les cultures, també constitueixen un desafiament per a la diversitat cultural, especialment pel que fa als riscos de desequilibris entre països rics i països pobres,

Conscient que la UNESCO té assignada la comesa específica de garantir el respecte de la diversitat de cultures i recomanar els acords internacionals que consideri convenients per facilitar la lliure circulació de les idees per mitjà de la paraula i de la imatge,

Tenint en compte les disposicions dels instruments internacionals aprovats per la UNESCO sobre la diversitat cultural i l'exercici dels drets culturals, en particular la Declaració Universal sobre la Diversitat Cultural de 2001,

Aprova, el 20 d'octubre de 2005, la present Convenció.

I. Objectius i principis rectors

Article 1. *Objectius.*

Els objectius de la present Convenció són:

- protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals;
- crear les condicions perquè les cultures puguin prosperar i mantenir interaccions lliurement de forma mútuament profitosa;
- fomentar el diàleg entre cultures a fi de garantir intercanvis culturals més amplis i equilibrats en el món en pro del respecte intercultural i una cultura de pau;
- fomentar la interculturalitat amb la finalitat de desenvolupar la interacció cultural, amb l'esperit de construir ponts entre els pobles;
- promoure el respecte de la diversitat de les expressions culturals i fer agafar consciència del seu valor en el pla local, nacional i internacional;
- reafirmar la importància del vincle existent entre la cultura i el desenvolupament per a tots els països, en especial els països en desenvolupament, i donar suport a les activitats realitzades en el pla nacional i internacional perquè es reconegui l'autèntic valor d'aquest vincle;

g) reconèixer l'índole específica de les activitats i els béns i serveis culturals en la qualitat de portadors d'identitat, valors i significat;

h) reiterar els drets sobirans dels estats a conservar, adoptar i aplicar les polítiques i mesures que considerin necessàries per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus respectius territoris;

i) enfortir la cooperació i solidaritat internacionals en un esperit de col·laboració, a fi de reforçar, en particular, les capacitats dels països en desenvolupament per tal de protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals.

Article 2. *Principis rectors.*

1. Principi de respecte dels drets humans i les llibertats fonamentals.—Només es pot protegir i promoure la diversitat cultural si es garanteixen els drets humans i les llibertats fonamentals com la llibertat d'expressió, informació i comunicació, així com la possibilitat que les persones escullin les seves expressions culturals. Ningú pot invocar les disposicions de la present Convenció per atemptar contra els drets humans i les llibertats fonamentals proclamats en la Declaració Universal de Drets Humans i garantits pel dret internacional, o per limitar el seu àmbit d'aplicació.

2. Principi de sobirania.—De conformitat amb la Carta de les Nacions Unides i els principis del dret internacional, els estats tenen el dret sobirà d'adoptar mesures i polítiques per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus territoris respectius.

3. Principi d'igual dignitat i respecte de totes les cultures.—La protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals pressuposen reconèixer la igual dignitat de totes les cultures i respectar-les, compreses les cultures de les persones pertanyents a minories i les dels pobles autòctons.

4. Principi de solidaritat i cooperació internacionals.—La cooperació i la solidaritat internacionals han d'estar encaminades a permetre a tots els països, en especial els països en desenvolupament, crear i reforçar els seus mitjans d'expressió cultural, compreses les seves indústries culturals, naixents o establertes, en el pla local, nacional i internacional.

5. Principi de complementarietat dels aspectes econòmics i culturals del desenvolupament.—Tenint en compte que la cultura és un dels principals motors del desenvolupament, els aspectes culturals d'aquest són tan importants com els seus aspectes econòmics, respecte dels quals els individus i els pobles tenen el dret fonamental de participació i gaudi.

6. Principi de desenvolupament sostenible.—La diversitat cultural és una gran riquesa per a les persones i les societats. La protecció, la promoció i el manteniment de la diversitat cultural són una condició essencial per a un desenvolupament sostenible en benefici de les generacions actuals i futures.

7. Principi d'accés equitatiu.—L'accés equitatiu a una gamma rica i diversificada d'expressions culturals procedents de totes les parts del món i l'accés de les cultures als mitjans d'expressió i difusió són elements importants per valorar la diversitat cultural i propiciar l'entesa mútua.

8. Principi d'obertura i equilibri.—Quan els estats adoptin mesures per donar suport a la diversitat de les expressions culturals, han de procurar promoure de manera adequada una obertura a les altres cultures del món i vetllar perquè aquestes mesures s'orientin a aconseguir els objectius que persegueix la present Convenció.

II. Àmbit d'aplicació

Article 3. Àmbit d'aplicació.

Aquesta Convenció s'aplica a les polítiques i mesures que adoptin les parts en relació amb la protecció i promoció de la diversitat de les expressions culturals.

III. Definicions

Article 4. Definicions.

Als efectes de la present Convenció:

1. Diversitat cultural.—La «diversitat cultural» es refereix a la multiplicitat de formes en què s'expressen les cultures dels grups i societats. Aquestes expressions es transmeten entre els grups i les societats i dintre seu.

La diversitat cultural es manifesta no només en les diverses formes en què s'expressa, s'enriqueix i es transmet el patrimoni cultural de la humanitat mitjançant la varietat d'expressions culturals, sinó també a través de diferents maneres de creació artística, producció, difusió, distribució i gaudi de les expressions culturals, siguin quins siguin els mitjans i tecnologies utilitzats.

2. Contingut cultural.—El «contingut cultural» es refereix al sentit simbòlic, la dimensió artística i els valors culturals que emanen de les identitats culturals o les expressen.

3. Expressions culturals.—Les «expressions culturals» són les expressions resultants de la creativitat de persones, grups i societats, que posseeixen un contingut cultural.

4. Activitats, béns i serveis culturals.—Les «activitats, béns i serveis culturals» es refereixen a les activitats, els béns i els serveis que, considerats des del punt de vista de la seva qualitat, utilització o finalitat específiques, encarnen o transmeten expressions culturals, independentment del valor comercial que puguin tenir. Les activitats culturals poden constituir una finalitat per si mateixes, o contribuir a la producció de béns i serveis culturals.

5. Indústries culturals.—Les «indústries culturals» es refereixen a totes les indústries que produeixen i distribueixen béns o serveis culturals, tal com es defineixen en el paràgraf 4 supra.

6. Polítiques i mesures culturals.—Les «polítiques i mesures culturals» es refereixen a les polítiques i mesures relatives a la cultura, siguin locals, nacionals, regionals o internacionals, que estan centrades en la cultura com a tal, o que tenen com a finalitat exercir un efecte directe en les expressions culturals de les persones, grups o societats, en particular la creació, producció, difusió i distribució de les activitats i els béns i serveis culturals i l'accés a aquests.

7. Protecció.—La «protecció» significa l'adopció de mesures encaminades a la preservació, salvaguarda i enriquiment de la diversitat de les expressions culturals.

«Protegir» significa adoptar aquestes mesures.

8. Interculturalitat.—La «interculturalitat» es refereix a la presència i interacció equitativa de diverses cultures i la possibilitat de generar expressions culturals compartides, adquirides per mitjà del diàleg i d'una actitud de respecte mutu.

IV. Drets i obligacions de les parts

Article 5. Norma general relativa als drets i obligacions.

1. Les parts, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, els principis del dret internacional i els instruments de drets humans universalment reconeguts, reafirmen el seu dret sobirà a formular i aplicar les seves polítiques culturals i a adoptar mesures per protegir i pro-

moure la diversitat de les expressions culturals, així com a reforçar la cooperació internacional per aconseguir els objectius de la present Convenció.

2. Quan una part apliqui polítiques i adopti mesures per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en el seu territori, aquestes polítiques i mesures han de ser coherents amb les disposicions de la present Convenció.

Article 6. Drets de les parts en el pla nacional.

1. En el marc de les seves polítiques i mesures culturals, tal com es defineixen en el paràgraf 6 de l'article 4, i tenint en compte les seves circumstàncies i necessitats particulars, les parts poden adoptar mesures per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus respectius territoris.

2. Aquestes mesures poden consistir en:

a) mesures reglamentàries encaminades a la protecció i promoció de la diversitat de les expressions culturals;

b) mesures que brindin oportunitats, de manera apropiada, a les activitats i els béns i serveis culturals nacionals, entre totes les activitats, béns i serveis culturals disponibles dins del territori nacional, per a la seva creació, producció, distribució, difusió i gaudi, compreses disposicions relatives a la llengua utilitzada per a aquestes activitats, béns i serveis;

c) mesures encaminades a proporcionar a les indústries culturals independents nacionals i les activitats del sector no estructurat un accés efectiu als mitjans de producció, difusió i distribució de béns i serveis culturals;

d) mesures destinades a concedir assistència financera pública;

e) mesures encaminades a impulsar organitzacions sense fins de lucre, així com entitats públiques i privades, artistes i altres professionals de la cultura, a impulsar i promoure el lliure intercanvi i circulació d'idees, expressions culturals i activitats, béns i serveis culturals, i a estimular en les seves activitats l'esperit creatiu i l'esperit d'empresa;

f) mesures destinades a crear les institucions de servei públic pertinents i a donar-hi suport de manera adequada;

g) mesures encaminades a donar suport als artistes i altres persones que participen en la creació d'expressions culturals i a recolzar-los;

h) mesures destinades a promoure la diversitat dels mitjans de comunicació social, compresa la promoció del servei públic de radiodifusió.

Article 7. Mesures per promoure les expressions culturals.

1. Les parts han de procurar crear en el seu territori un entorn que inciti les persones i els grups a:

a) crear, produir, difondre i distribuir les seves pròpies expressions culturals, i tenir-hi accés, prestant la deguda atenció a les circumstàncies i necessitats especials de les dones i de diferents grups socials, compreses les persones pertanyents a minories i els pobles autòctons;

b) tenir accés a les diverses expressions culturals procedents del seu territori i dels altres països del món.

2. Les parts també han de procurar que es reconegui la important contribució dels artistes, de totes les persones que participen en el procés creatiu, de les comunitats culturals i de les organitzacions que els donen suport en la seva feina, així com el paper fonamental que porten a terme, que és alimentar la diversitat de les expressions culturals.

Article 8. *Mesures per protegir les expressions culturals.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 5 i 6, una part pot determinar si hi ha situacions especials en què les expressions culturals al seu territori corren risc d'extinció, o són objecte d'una greu amenaça o requereixen algun tipus de mesura urgent de salvaguarda.

2. Les parts poden adoptar totes les mesures que considerin necessàries per protegir i preservar les expressions culturals en les situacions a què fa referència el paràgraf 1, de conformitat amb les disposicions de la present Convenció.

3. Les parts han d'informar el Comitè Intergovernamental esmentat a l'article 23 de totes les mesures adoptades per enfrontar-se a la situació, i el Comitè pot formular les recomanacions que convingui.

Article 9. *Intercanvi d'informació i transparència.*

Les parts:

a) han de proporcionar cada quatre anys, en informes a la UNESCO, informació apropiada sobre les mesures que hagin adoptat per protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals en els seus territoris respectius i en el pla internacional;

b) han de designar un punt de contacte encarregat de l'intercanvi d'informació relativa a la present Convenció;

c) han de comunicar i intercanviar informació sobre la protecció i promoció de la diversitat de les expressions culturals.

Article 10. *Educació i sensibilització del públic.*

Les parts:

a) han de propiciar i promoure la comprensió de la importància que revesteixen la protecció i foment de la diversitat de les expressions culturals a través, entre d'altres mitjans, de programes d'educació i més sensibilització del públic;

b) han de cooperar amb altres parts i organitzacions internacionals i regionals per aconseguir els objectius del present article;

c) s'han d'esforçar per promoure la creativitat i enfortir les capacitats de producció mitjançant l'establiment de programes d'educació, formació i intercanvis en l'àmbit de les indústries culturals. Aquestes mesures s'han d'aplicar de manera que no tinguin repercussions negatives en les formes tradicionals de producció.

Article 11. *Participació de la societat civil.*

Les parts reconeixen el paper fonamental que exerceix la societat civil en la protecció i promoció de la diversitat de les expressions culturals. Les parts han de fomentar la participació activa de la societat civil en els seus esforços per aconseguir els objectius de la present Convenció.

Article 12. *Promoció de la cooperació internacional.*

Les parts han de procurar enfortir la seva cooperació bilateral, regional i internacional per crear condicions que facilitin la promoció de la diversitat de les expressions culturals, tenint en compte especialment les situacions que preveuen els articles 8 i 17, en particular amb vista a:

a) facilitar el diàleg entre les parts sobre la política cultural;

b) reforçar les capacitats estratègiques i de gestió del sector públic a les institucions culturals públiques,

mitjançant els intercanvis professionals i culturals internacionals i l'aprofitament compartit de les millors pràctiques;

c) reforçar les associacions amb la societat civil, les organitzacions no governamentals i el sector privat, i entre totes aquestes entitats, per fomentar i promoure la diversitat de les expressions culturals;

d) promoure l'ús de noves tecnologies i impulsar la col·laboració per estendre l'intercanvi d'informació i l'entesa cultural, i fomentar la diversitat de les expressions culturals;

e) fomentar la signatura d'acords de coproducció i codistribució.

Article 13. *Integració de la cultura en el desenvolupament sostenible.*

Les parts s'han d'esforçar per integrar la cultura en les seves polítiques de desenvolupament a tots els nivells a fi de crear condicions propícies per al desenvolupament sostenible i, en aquest marc, fomentar els aspectes vinculats a la protecció i promoció de la diversitat de les expressions culturals.

Article 14. *Cooperació per al desenvolupament.*

Les parts s'han d'esforçar per donar suport a la cooperació per al desenvolupament sostenible i la reducció de la pobresa, especialment pel que fa a les necessitats específiques dels països en desenvolupament, a fi de propiciar el sorgiment d'un sector cultural dinàmic pels mitjans següents, entre d'altres:

a) l'enfortiment de les indústries culturals als països en desenvolupament:

i) creant i reforçant les capacitats dels països en desenvolupament en matèria de producció i difusió culturals;

ii) facilitant un ampli accés de les seves activitats, béns i serveis culturals al mercat mundial i a les xarxes de distribució internacionals;

iii) propiciant el sorgiment de mercats locals i regionals viables;

iv) adoptant, quan sigui possible, mesures adequades als països desenvolupats per facilitar l'accés al seu territori de les activitats, els béns i els serveis culturals procedents de països en desenvolupament;

v) prestant suport al treball creatiu i facilitant, en la mesura que sigui possible, la mobilitat dels artistes del món en desenvolupament;

vi) impulsant una col·laboració adequada entre països desenvolupats i en desenvolupament, en particular en els àmbits de la música i el cinema;

b) la creació de capacitats mitjançant l'intercanvi d'informació, experiències i competències, així com mitjançant la formació de recursos humans als països en desenvolupament, tant en el sector públic com en el privat, especialment en matèria de capacitats estratègiques i de gestió, d'elaboració i aplicació de polítiques, de promoció de la distribució de béns i serveis culturals, de foment de petites i mitjanes empreses i microempreses, d'utilització de tecnologia i de desenvolupament i transferència de competències;

c) la transferència de tècniques i coneixements pràctics mitjançant la introducció d'incentius apropiats, especialment en el camp de les indústries i empreses culturals;

d) el suport financer mitjançant:

i) la creació d'un Fons Internacional per a la Diversitat Cultural de conformitat amb el que preveu l'article 18;

ii) el subministrament d'assistència oficial al desenvolupament, segons escaigui, comprès el d'ajuda tècnica, a fi d'estimular la creativitat i donar-hi suport;

iii) altres modalitats d'assistència financera, com ara préstecs amb tipus d'interès baixos, subvencions i altres mecanismes de finançament.

Article 15. *Modalitats de col·laboració.*

Les parts han de fomentar la creació d'associacions entre el sector públic, el privat i organismes sense fins lucratiu, així com dins de cadascun d'aquests, a fi de cooperar amb els països en desenvolupament en l'enfortiment de les seves capacitats amb vista a protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals. Aquestes associacions innovadores han de posar èmfasi, en funció de les necessitats pràctiques dels països en desenvolupament, en el foment d'infraestructures, recursos humans i polítiques, així com en l'intercanvi d'activitats, béns i serveis culturals.

Article 16. *Tracte preferent als països en desenvolupament.*

Els països desenvolupats han de facilitar els intercanvis culturals amb els països en desenvolupament, atorgant per la via dels marcs institucionals i jurídics adequats un tracte preferent als artistes i altres professionals de la cultura dels països en desenvolupament, així com els béns i serveis culturals que en procedeixen.

Article 17. *Cooperació internacional en situacions de greu perill per a les expressions culturals.*

Les parts han de cooperar per prestar-se assistència mútua, atorgant una especial atenció als països en desenvolupament, en les situacions que preveu l'article 8.

Article 18. *Fons Internacional per a la Diversitat Cultural.*

1. Queda establert un Fons Internacional per a la Diversitat Cultural, denominat d'ara endavant «el Fons».

2. El Fons està constituït per fons fiduciaris, de conformitat amb el Reglament financer de la UNESCO.

3. Els recursos del Fons estan constituïts per:

- a) les contribucions voluntàries de les parts;
- b) els recursos financers que la Conferència General de la UNESCO assigni amb aquesta finalitat;
- c) les contribucions, donacions o llegats que puguin fer altres estats, organismes i programes del sistema de les Nacions Unides, organitzacions regionals o internacionals, entitats públiques o privades i particulars;
- d) qualsevol interès meritat pels recursos del Fons;
- e) el producte de les col·lectes i la recaptació d'esdeveniments organitzats en benefici del Fons;
- f) tots els altres recursos autoritzats pel Reglament del Fons.

4. La utilització dels recursos del Fons per part del Comitè Intergovernamental s'ha de decidir en funció de les orientacions que imparteixi la Conferència de les Parts esmentada a l'article 22.

5. El Comitè Intergovernamental pot acceptar contribucions o un altre tipus d'ajudes amb finalitat general o específica que estiguin vinculades a projectes concrets, sempre que aquests tinguin la seva aprovació.

6. Les contribucions al Fons no poden estar supeditades a condicions polítiques, econòmiques ni d'un altre tipus que siguin incompatibles amb els objectius que persegueix la present Convenció.

7. Les parts han d'aportar contribucions voluntàries periòdiques per a l'aplicació de la present Convenció.

Article 19. *Intercanvi, anàlisi i difusió d'informació.*

1. Les parts acorden intercanviar informació i compartir coneixements especialitzats sobre recopilació d'informació i estadístiques relatives a la diversitat de les expressions culturals, així com sobre les millors pràctiques per a la seva protecció i promoció.

2. La UNESCO ha de facilitar, gràcies a la utilització dels mecanismes existents a la Secretaria, la recopilació, anàlisi i difusió de totes les informacions, estadístiques i millors pràctiques pertinents.

3. A més, la UNESCO ha de crear i mantenir actualitzat un banc de dades sobre els diferents sectors i organismes governamentals, privats i no lucratiu, que actuen en l'àmbit de les expressions culturals.

4. Per facilitar la recopilació d'informació, la UNESCO ha de prestar una atenció especial a la creació de capacitats i competències especialitzades en les parts que formulin una sol·licitud d'ajuda.

5. La recopilació d'informació a què es refereix el present article complementa la informació a què fa referència l'article 9.

V. *Relacions amb altres instruments*

Article 20. *Relacions amb altres instruments: potenciació mútua, complementarietat i no-subordinació.*

1. Les parts reconeixen que han de complir de bona fe les obligacions que els incumbeixen en virtut de la present Convenció i dels altres tractats en què són part. En conseqüència, sense subordinar aquesta Convenció als altres tractats:

a) han de fomentar la potenciació mútua entre la present Convenció i els altres tractats en què són part;

b) quan interpretin i apliquin els altres tractats en què són part o contreguin altres obligacions internacionals, han de tenir en compte les disposicions pertinents de la present Convenció.

2. Cap disposició de la present Convenció es pot interpretar com una modificació dels drets i les obligacions de les parts que emanin d'altres tractats internacionals en què siguin part.

Article 21. *Consultes i coordinació internacionals.*

Les parts es comprometen a promoure els objectius i principis de la present Convenció en altres fòrums internacionals. A aquest efecte, les parts s'han de consultar, quan sigui procedent, tenint presents aquests objectius i principis.

VI. *Òrgans de la Convenció*

Article 22. *Conferència de les Parts.*

1. S'estableix una Conferència de les Parts. La Conferència de les Parts és l'òrgan plenari i suprem de la present Convenció.

2. La Conferència de les Parts ha de fer una reunió ordinària cada dos anys en concomitància, sempre que sigui possible, amb la Conferència General de la UNESCO. Es pot reunir amb caràcter extraordinari quan ho decideixi, o quan el Comitè Intergovernamental rebí una petició en aquest sentit almenys d'un terç de les parts.

3. La Conferència de les Parts ha d'aprovar el seu propi reglament.

4. Corresponen a la Conferència de les Parts, entre d'altres, les funcions següents:

- a) elegir els membres del Comitè Intergovernamental;

b) rebre i examinar els informes de les parts en la present Convenció transmesos pel Comitè Intergovernamental;

c) aprovar les orientacions pràctiques que el Comitè Intergovernamental hagi preparat a petició de la Conferència;

d) adoptar qualsevol altra mesura que consideri necessària per aconseguir els objectius de la present Convenció.

Article 23. *Comitè Intergovernamental.*

1. S'estableix a la UNESCO un Comitè Intergovernamental per a la Protecció i la Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals, denominat d'ara endavant «el Comitè Intergovernamental», que comprèn representants de 18 estats part en la Convenció, elegits per la Conferència de les Parts per exercir un mandat de quatre anys després de l'entrada en vigor de la present Convenció de conformitat amb l'article 29.

2. El Comitè Intergovernamental ha de fer una reunió anual.

3. El Comitè Intergovernamental funciona sota l'autoritat de la Conferència de les Parts, complint les seves orientacions i rendint-li comptes de les seves activitats.

4. El nombre de membres del Comitè Intergovernamental passa a 24 quan el nombre de parts en la Convenció arribi a 50.

5. L'elecció dels membres del Comitè Intergovernamental es basa en els principis de la representació geogràfica equitativa i la rotació.

6. Sense perjudici de les altres atribucions que se li confereixen en la present Convenció, les funcions del Comitè Intergovernamental són les següents:

a) promoure els objectius de la Convenció i fomentar i supervisar l'aplicació d'aquests objectius;

b) preparar i sotmetre a l'aprovació de la Conferència de les Parts orientacions pràctiques, quan aquesta ho sol·liciti, per al compliment i l'aplicació de les disposicions de la Convenció;

c) transmetre a la Conferència de les Parts informes de les parts, juntament amb les seves observacions i un resum del contingut;

d) formular les recomanacions apropiades en els casos que les parts en la Convenció sotmetin a la seva atenció de conformitat amb les disposicions pertinents de la Convenció, i en particular el seu article 8;

e) establir procediments i altres mecanismes de consulta per promoure els objectius i principis de la present Convenció en altres fòrums internacionals;

f) realitzar qualsevol altra tasca que li pugui demanar la Conferència de les Parts.

7. El Comitè Intergovernamental, de conformitat amb el seu Reglament, pot invitar en tot moment entitats públiques o privades i particulars a participar en les seves reunions per consultar-los sobre qüestions específiques.

8. El Comitè Intergovernamental ha d'elaborar el seu propi Reglament i sotmetre'l a l'aprovació de la Conferència de les Parts.

Article 24. *Secretaria de la UNESCO.*

1. Els òrgans de la Convenció estan secundats per la Secretaria de la UNESCO.

2. La Secretaria ha de preparar els documents de la Conferència de les Parts i del Comitè Intergovernamental, així com els projectes dels ordres del dia de les seves reunions, i ha de coadjuvar en l'aplicació de les seves decisions i informar sobre l'aplicació esmentada.

VII. Disposicions finals

Article 25. *Solució de controvèrsies.*

1. En cas de controvèrsia sobre la interpretació o aplicació de la present Convenció, les parts han de procurar resoldre-la mitjançant negociacions.

2. Si les parts interessades no arriben a un acord mitjançant negociacions, poden recórrer conjuntament als bons oficis o la mediació d'una tercera part.

3. Quan no s'hagi recorregut als bons oficis o la mediació o no s'hagi aconseguit una solució mitjançant negociacions, bons oficis o mediació, una part pot recórrer a la conciliació de conformitat amb el procediment que figura a l'annex de la present Convenció. Les parts han d'examinar de bona fe la proposta que formulï la Comissió de Conciliació per solucionar la controvèrsia.

4. En el moment de la ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, cada part pot declarar que no reconeix el procediment de conciliació previst supra. Tota part que hagi efectuat aquesta declaració la pot retirar en qualsevol moment mitjançant una notificació adreçada al director general de la UNESCO.

Article 26. *Ratificació, acceptació, aprovació o adhesió per part dels estats membres.*

1. La present Convenció està subjecta a la ratificació, acceptació, aprovació o adhesió dels estats membres de la UNESCO, de conformitat amb els seus respectius procediments constitucionals.

2. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió s'han de dipositar davant el director general de la UNESCO.

Article 27. *Adhesió.*

1. La present Convenció queda oberta a l'adhesió de qualsevol Estat que no sigui membre de la UNESCO, però que pertanyi a les Nacions Unides o a un dels seus organismes especialitzats i que hagi estat convidat per la Conferència General de l'Organització a adherir-se a la Convenció.

2. La present Convenció també queda oberta a l'adhesió dels territoris que gaudeixin de plena autonomia interna reconeguda com a tal per les Nacions Unides però que no hagin arribat a la plena independència de conformitat amb la Resolució 1514 (XV) de l'Assemblea General, i que tinguin competència sobre les matèries regides per aquesta Convenció, inclosa la de subscriure tractats en relació amb aquestes matèries.

3. S'apliquen les disposicions següents a les organitzacions d'integració econòmica regional:

a) la present Convenció queda oberta així mateix a l'adhesió de qualsevol organització d'integració econòmica regional, i aquesta està subjecta al que disposen els apartats següents, i vinculada per les disposicions de la present Convenció de la mateixa manera que els estats part;

b) si un o diversos estats membres d'una organització d'aquest tipus són parts en la present Convenció, aquesta organització i aquest o aquests estats membres han de decidir quines són les seves responsabilitats respectives pel que fa al compliment de les seves obligacions en el marc de la present Convenció. Aquest repartiment de responsabilitats té efecte una vegada finalitzat el procediment de notificació previst a l'apartat c) infra. L'organització i els seus estats membres no estan facultats per exercir de manera concomitant els drets que emanen de la present Convenció. A més, per

exercir el dret de vot en els seus àmbits de competència, l'organització d'integració econòmica regional disposa d'un nombre de vots igual al dels seus estats membres que siguin part en la present Convenció. L'organització no pot exercir el dret de vot si els seus estats membres l'exerceixen, i viceversa;

c) l'organització d'integració econòmica regional i el o els estats membres d'aquesta que hagin acordat el repartiment de responsabilitats que preveu l'apartat b) supra n'han d'informar les parts, de la manera següent:

i) en el seu instrument d'adhesió l'organització esmentada ha de declarar amb precisió quin és el repartiment de responsabilitats respecte a les matèries regides per la present Convenció;

ii) si hi ha una modificació ulterior de les responsabilitats respectives, l'organització d'integració econòmica regional ha d'informar el dipositar de qualsevol proposta de modificació d'aquestes responsabilitats, i aquest al seu torn n'ha d'informar les parts;

d) es presumeix que els estats membres d'una organització d'integració econòmica regional que hagin arribat a ser parts en la Convenció segueixen sent competents en tots els àmbits que no hagin estat objecte d'una transferència de competència a l'organització, expressament declarada o assenyalada al dipositar;

e) s'entén per «organització d'integració econòmica regional» qualsevol organització constituïda per estats sobirans membres de les Nacions Unides o d'un dels seus organismes especialitzats, a la qual aquests estats han transferit les seves competències en àmbits regits per aquesta Convenció i que ha estat degudament autoritzada, de conformitat amb els seus procediments interns, a ser part en la Convenció.

4. L'instrument d'adhesió s'ha de dipositar davant el director general de la UNESCO.

Article 28. *Punt de contacte.*

Quan arribi a ser part en la present Convenció, cada part ha de designar el punt de contacte esmentat a l'article 9.

Article 29. *Entrada en vigor.*

1. La present Convenció entra en vigor tres mesos després de la data de dipòsit del trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, però només per als estats o les organitzacions d'integració econòmica regional que hagin dipositat els seus respectius instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió en aquesta data o anteriorment. Per a les altres parts, entra en vigor tres mesos després d'haver efectuat el dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. A efectes del present article, no es considera que els instruments de qualsevol tipus dipositats per una organització d'integració econòmica regional s'afegeixen als instruments ja dipositats pels seus estats membres.

Article 30. *Règims constitucionals federals o no unitaris.*

Reconeixent que els acords internacionals també vinculen les parts, independentment dels seus sistemes constitucionals, s'apliquen les disposicions següents a les parts que tinguin un règim constitucional federal o no unitari:

a) pel que fa a les disposicions de la present Convenció l'aplicació de les quals incumbeixi al poder legislatiu federal o central, les obligacions del govern federal o cen-

tral són idèntiques a les de les parts que no són estats federals;

b) pel que fa a les disposicions de la present Convenció l'aplicació de les quals sigui competència de cadascuna de les unitats constituents, siguin estats, comtats, províncies o cantons que, en virtut del règim constitucional de la federació, no estiguin facultats per prendre mesures legislatives, el govern federal ha de comunicar, amb el seu dictamen favorable, aquestes disposicions, si és necessari, a les autoritats competents de les unitats constituents, siguin estats, comtats, províncies o cantons, perquè les aprovin.

Article 31. *Denúncia.*

1. Qualsevol part en la present Convenció la pot denunciar.

2. La denúncia s'ha de notificar per mitjà d'un instrument escrit, que s'ha de dipositar davant el director general de la UNESCO.

3. La denúncia té efecte 12 mesos després de la recepció de l'instrument de denúncia. No modifica de cap manera les obligacions financeres que hagi d'assumir la part denunciant fins a la data en què la seva retirada de la Convenció sigui efectiva.

Article 32. *Funcions del dipositar.*

El director general de la UNESCO, en qualitat de dipositar de la present Convenció, ha d'informar els estats membres de l'Organització, els estats que no en són membres, les organitzacions d'integració econòmica regional esmentades a l'article 27 i les Nacions Unides del dipòsit de tots els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió que recullen els articles 26 i 27 i de les denúncies que preveu l'article 31.

Article 33. *Esmenes.*

1. Qualsevol part en la present Convenció pot proposar-hi esmenes mitjançant una comunicació adreçada per escrit al director general. Aquest ha de transmetre la comunicació a totes les altres parts. Si en els sis mesos següents a la data d'enviament de la comunicació almenys la meitat de les parts responen favorablement a aquesta petició, el director general ha de sotmetre la proposta a l'examen i l'eventual aprovació de la reunió següent de la Conferència de les Parts.

2. Les esmenes s'han d'aprovar per una majoria de dos terços de les parts presents i votants.

3. Una vegada aprovades, les esmenes a la present Convenció han de ser objecte de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió per les parts.

4. Per a les parts que hagin ratificat, acceptat o aprovat esmenes a la present Convenció, o s'hi hagin adherit, les esmenes entren en vigor tres mesos després que dos terços de les parts hagin dipositat els instruments esmentats al paràgraf 3 del present article. A partir d'aquest moment la corresponent esmena entra en vigor per a cada part que la ratifiqui, accepti, aprovi o s'hi adhereixi tres mesos després de la data en què la part hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

5. El procediment que preveuen els paràgrafs 3 i 4 no s'aplica a les esmenes a l'article 23, relatiu al nombre de membres del Comitè Intergovernamental. Aquestes esmenes entren en vigor en el moment mateix de ser aprovades.

6. Els estats o organitzacions d'integració econòmica regionals esmentats a l'article 27, que passin a ser parts en aquesta Convenció després de l'entrada en vigor d'esmenes de conformitat amb el paràgraf 4 del present

article i que no manifestin una intenció en sentit contrari es consideren:

- a) Parts en la present Convenció així esmenada; i
- b) Parts en la present Convenció no esmenada respecte a tota part que no estigui obligada per les esmenes en qüestió.

Article 34. *Textos autèntics.*

Aquesta Convenció està redactada en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus, i els sis textos són igualment autèntics.

Article 35. *Registre.*

De conformitat amb el que disposa l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, la present Convenció es registra a la Secretaria de les Nacions Unides a petició del director general de la UNESCO.

ANNEX

Procediment de conciliació

Article 1. *Comissió de Conciliació.*

S'ha de crear una Comissió de Conciliació a sol·licitud d'una de les parts en la controvèrsia. Llevat que les parts acordin una altra cosa, aquesta Comissió està integrada per cinc membres, dos dels quals els nomena cada part interessada, i un president elegit conjuntament per aquests membres.

Article 2. *Membres de la Comissió.*

En les controvèrsies entre més de dues parts, les que comparteixin un mateix interès han de nomenar de comú acord els seus respectius membres a la Comissió. Quan dues o més parts tinguin interessos diferents o hi hagi desacord quant a les parts que tinguin el mateix interès, han de nomenar els seus membres per separat.

Article 3. *Nomenaments.*

Si, en un termini de dos mesos després d'haver-se presentat una sol·licitud de creació d'una Comissió de Conciliació, les parts no han nomenat tots els membres de la Comissió, el director general de la UNESCO, a instància de la part que hagi presentat la sol·licitud, ha de procedir als nomenaments necessaris en un nou termini de dos mesos.

Article 4. *President de la Comissió.*

Si el president de la Comissió de Conciliació no ha estat designat per aquesta dins dels dos mesos següents al nomenament de l'últim membre de la Comissió, el director general de la UNESCO, a instància d'una de les parts, ha de designar-lo en un nou termini de dos mesos.

Article 5. *Decisions.*

La Comissió de Conciliació emet les decisions per majoria dels seus membres. Llevat que les parts en la controvèrsia decideixin una altra cosa, ha de determinar el seu propi procediment. La Comissió formula una proposta de solució de la controvèrsia, que les parts han d'examinar de bona fe.

Article 6. *Desacords.*

Qualsevol desacord quant a la competència de la Comissió de Conciliació l'ha de resoldre la mateixa Comissió.

Fet a París aquest dia 9 de desembre de 2005, en dos exemplars autèntics que porten la signatura del president de la Conferència General, en la seva trenta-tresena reunió, i del director general de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, exemplars que es dipositen als arxius d'aquesta Organització, i les còpies certificades conformes dels quals es remetent a tots els estats, territoris i organitzacions d'integració econòmica regional a què es refereixen els articles 26 i 27, així com a les Nacions Unides.

Estados parte

Estats	Data de dipòsit de l'instrument	Tipus d'instrument
Albània.	17/11/2006	Adhesió.
Austria.	18/12/2006	Ratificació.
Bielorússia.	06/09/2006	Aprovació.
Bolívia.	04/08/2006	Ratificació.
Brasil.	16/01/2007	Ratificació.
Bulgària.	18/12/2006	Ratificació.
Burkina Faso.	15/09/2006	Ratificació.
Camerun.	22/11/2006	Adhesió.
Canadà.	28/11/2005	Acceptació.
Croàcia.	31/08/2006	Aprovació.
Dinamarca.	18/12/2006	Ratificació.
Djibuti.	09/08/2006	Ratificació.
Equador.	08/11/2006	Adhesió.
Eslovàquia.	18/12/2006	Ratificació.
Eslovènia.	18/12/2006	Ratificació.
Espanya.	18/12/2006	Ratificació.
Estònia.	18/12/2006	Aprovació.
Finlàndia.	18/12/2006	Acceptació.
França.	18/12/2006	Adhesió.
Grècia.	03/01/2007	Ratificació.
Guatemala.	25/10/2006	Ratificació.
Índia.	15/12/2006	Ratificació.
Irlanda.	22/12/2006	Ratificació.
Lituània.	18/12/2006	Adhesió.
Luxemburg.	18/12/2006	Ratificació.
Madagascar.	11/09/2006	Ratificació.
Mali.	09/11/2006	Ratificació.
Malta.	18/12/2006	Adhesió.
Maurici.	29/03/2006	Ratificació.
Mèxic.	05/07/2006	Ratificació.
Mònaco.	31/07/2006	Ratificació.
Namíbia.	29/11/2006	Ratificació.
Noruega.	17/01/2007	Ratificació.
Panamà.	22/01/2007	Ratificació.
Perú.	16/10/2006	Adhesió.
República Moldava.	05/10/2006	Ratificació.
Romania.	20/07/2006	Adhesió.
Senegal.	07/11/2006	Ratificació.
Sud-àfrica.	21/12/2006	Ratificació.
Suècia.	18/12/2006	Ratificació.
Togo.	05/09/2006	Ratificació.
Uruguai.	18/01/2007	Ratificació.
Xipre.	19/12/2006	Ratificació.
Comunitat Europea.	18/12/2006	Adhesió.

La present Convenció entra en vigor de forma general i per a Espanya el 18 de març de 2007, de conformitat amb el que estableix el seu article 29.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 29 de gener de 2007.–El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.